

יום ב', י"ג ב תשס"ו (13 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם. אבא קובנר, 1978

את המאמר הבא קבלתי הבוקר מאחד מכם, קורא נאמן בקיבוץ לביא, והננו מתכבדים להציגו בפניכם. הדף שתכננו להיום ייצא, בע"ה, הערב: סיפור מרתק על פורים בימינו.

היום נציין, כבכל שנה, עם כל עם ישראל את **תענית אסתר**. פעמים נדמה שמכל התעניות "הקטנות" [לעומת תשעה באב ויום הכיפורים], דווקא תענית אסתר הקשה ביותר להבנה וממילא להזדהות איתה. הרי בסופו של דבר - נפל הפור ו**נהפוך הוא**: שלטו היהודים בשונאיהם! והכול התהפך לטובה. ואם כן, לשם מה יש צורך בצום הזה? אם יש כבר פורים אחד בשנה (ב"ה!) בו היהודים שותים ושמחים, למה צריך להצמיד לפניו יום של תענית?

עם שאלה זו ניתן להתמודד במישורים שונים, אולם דומה שדווקא השנה עם האירועים הלא קלים העוברים על עם ישראל, ניתן להבין יותר את פישרו של עניין זה. סיפור המגילה הוא כידוע סיפור של **הסתר פנים**. שם שמיים אינו מופיע במגילה אף פעם, גם לא תורה ומצוות, וגם ארץ ישראל לא מוזכרת. תחת זאת, יש סיפור של תככים פוליטיים בארמונות מלכות פרס ומדי. הנה - מתוך הסבך הזה באופן בלתי-צפוי, באה לפתע הישועה וליהודים היתה אורה ושמחה. מי אחראי למהפך שהביא עמו את הישועה? מהי **נקודת המפנה** של סיפור המגילה ממנה ואילך העניינים מתחילים להתגלגל לכוון החיובי?

נראה כי המקום בו אסתר הבינה שבתוכניות הפוליטיות המחוכמות של מרדכי, לא די והיא מצווה עליו "לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלוש ימים לילה ויום, גם אני ונעירותי אצום כן, ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי." [אסתר ד' 16]. מכאן מתחיל המהפך לטובה.

המגילה נקראת על שם אסתר כי נראה שהיא זו, הראשונה בסיפור, שהבינה שיש צורך בשילוב **העשייה** הפוליטית החכמה עם **התפילה והזעקה** לסיעתא דשמיא. בימי המבוכה האופפים אותנו היום, כשסימני שאלה מדאיגים מרחפים באוויר, ערכים יקרים לנו ביותר "ארץ ישראל", "עם ישראל", "תורה" רחוקים מלהיות שלמים. שאלות רבות יש לנו לשאול את ריבונו של עולם: "מה זאת עשה אלוקים לנו?" "מה הדרך הנכונה לילך בה?" "מה חובותינו בשעה זו ונעשנה?" מתוך המבוכות הללו עלינו לשאת עינינו בתפילה וזעקה כדרך שעשו יהודים בכל הדורות ולהתפלל לאבינו שבשמים שיבטל כל גזירות קשות ויהפוך לנו ימים אלו לאורה **שמחה**, ששון ויקר!

[בשם הרב יהודה גלעד, קיבוץ לביא]

ולע"ד, ניתן ללמוד עוד דבר מהתנהגותה האמיצה והנועזת של אסתר המלכה, גיבורת המגילה: הרשו לנו, קוראים יקרים, להזכיר את **מלחמת המפרץ**, שהסתיימה בפורים – בדיוק לפני 15 שנה. צו השעה באותה מלחמה – לעומת כל מלחמות ישראל בכל הדורות – היה על היהודים **להתפזר**: כל אחד לחדר האטום הפרטי שלו. דבר זה בניגוד למה שאסתר המלכה צייתה: "לך כנוס את כל היהודים". בנוסף לתכנית מעשית ובנוסף לתפילה וצום, על היהודים להתאסף, להתאחד ולהיות לגוף אחד על כל פרטי פרטיו.

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונֶּה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל